

Republika Hrvatska
Upravni sud u Zagrebu
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6 i 8

27-02-2019

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu tog suda Manueli Ostoić Čačinović, te Mariji Brcko, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja SKRETING ITALIA SPA iz Italije, Mozzecane VR, Localita Vignetto 17, zastupanog po opunomoćenicima Ranku Pelicariću i Goranu Smerdelu, odvjetnicima u Zajedničkom odvjetničkom uredu Ranko Pelicarić i Goran Smerdel, Zagreb, Gundulićeva 35, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe DALMATINSKA MARIKULTURA-DALMAR d.o.o., Pakoštane, Obala kralja Petra Krešimira IV, br. 64, zastupane po opunomoćenici Jadranki Orešković, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Dominković i Partneri d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 80, radi predstečajne nagodbe, nakon objave presude, dana 8. veljače 2019.,

presudio je

I. Poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-423-01/17-02/03, URBROJ: 513-04/17-3 od 1. kolovoza 2017. i rješenje Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01, KLASA: UP-I/110/07/15-01/8421, URBROJ: 04-06-16-8421-100 od 18. studenog 2016.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti trošak upravnog spora tužitelju u iznosu od 9.375,00 (devettisućatristosedamdesetpet) kuna na ime troškova ovog upravnog spora.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška ovog spora u preostalom dijelu u iznosu od 625,00 (šestodvadesetpet) kuna.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška ovog spora u cijelosti.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-423-01/17-02/03, URBROJ: 513-04/17-3 od 1. kolovoza 2017. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01, KLASA: UP-I/110/07/15-01/8421, URBROJ: 04-06-16-8421-100 od 18. studenog 2016. u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom, ovdje zainteresiranom osobom DALMATINSKA MARIKULTURA-DALMAR d.o.o.

Prvostupanjskim rješenjem utvrđeno je da su za Plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine iznose 88.314.373,34 kuna dok ukupan iznos tražbina za koju vjerovnici imaju pravo glasa iznosi 99.967.895,54 kune te je utvrđeno da su za Plan glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina, te je Plan financijskog restrukturiranja prihvaćen. Točkom II. utvrđeno je kako je postupak nad dužnikom proveden u skladu s odredbama Zakona.

Tužitelj u vrlo opširnoj tužbi pobija zakonitost osporavanih rješenja iznoseći kronološki slijed događaja i opisujući način glasovanja. Dalje naglašava kako je pobijano prvostupanjsko rješenje nezakonito posebno u točki II. kojom je utvrđeno kako je postupak proveden u skladu s odredbama Zakona. Ističe da postupak nije proveden u skladu s odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi jer je dužnik protivno odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (u daljnjem tekstu-ZFPPN) razvrstao vjerovnike u grupe i skupine prema kriterijima koji se ne tiču same tražbine već personalnog kriterija; 1. - dužnik nije postupio jednako prema svim vjerovnicima te je poduzeo radnje kojima je vjerovnike doveo u nejednak položaj; 2. - nacrt predstečajne nagodbe ne sadrži sve elemente, konkretno način namirenja svakog vjerovnika u jednakom pravnom položaju u odnosu na ostale. Tužitelj je naglasio kako ne postoji zakonska osnova za podjelu vjerovnika u „skupine“ u odnosu na uvjete, načine i visinu namirenja. ZFPPN jedino i isključivo predviđa da se glasovi za i protiv nagodbe razmatraju u kontekstu tri točno specificirane skupine – javnopravni vjerovnici, financijske institucije i ostali (čl.63.st.1. ZFPPN). Zakon ne predviđa niti dozvoljava dijeljenje vjerovnika u drugačije skupine ili „podskupine“ koje bi se razlikovale po pitanju iznosa (uvjeta) namirenja njihovih tražbina. Naveo je kako kad bi se zauzeo stav da je formiranje podskupina dozvoljeno, takvo postupanje ne smije biti arbitrarno, a bilo kakva podjela morala bi biti bazirana na objektivnim i relevantnim razlikama u tražbinama. Tužitelj je dalje napomenuo kako Zakon nikako ne dozvoljava mogućnost podjele vjerovnika u pojedine kategorije namirenja prema njihovim osobnim svojstvima. Pojasnio je kako je Planom predloženi način namirenja protivan Zakonu iz dva razloga: način namirenja određen je prema vjerovnicima, umjesto prema tražbinama te predviđa različito postupanje prema vjerovnicima koji imaju tražbine istih objektivnih karakteristika. Planom se, nadalje, osim podjela koje bitno favoriziraju specifične vjerovnike po iznosu njihovih tražbina (po načelu „veći prolaze bolje“) dodatno izmišljaju posebne kategorije namirenja kako bi neki vjerovnici čije bi tražbine po iznosu objektivno spadale u jednu grupu, sada davanjem izmišljenih naziva postali posebna grupa. Pravi razlog i motiv je očita zaštita specifičnog vjerovnika i posebno favoriziranje sudužnika, odnosno njegovo izbjegavanje plaćanja obveze za koju je bio sudužnik, na štetu „malih“ vjerovnika predstečajnog postupka. Naveo je kako jedini vjerovnik koji ulazi u skupinu financijske institucije preko 5 milijuna kuna dobiva uvjete koji su toliko povoljni da skoro pa u potpunosti odgovaraju uvjetima koje bi imao da do predstečajne nagodbe nije došlo. Nadalje, vjerovnici koji nisu usko povezani sa dužnikom – zainteresiranom osobom ili nemaju veliki broj glasova, trpe neravnopravne i otegotne uvjete, odnosno njihova potraživanja se znatno smanjuju. Ukupno, vjerovnici tražbine od preko 81 milijun kuna uopće ne otpuštaju niti dio dugovanja, a s druge strane vjerovnici tražbina od ukupno 18,84 milijun kuna otpuštaju od tog iznosa ukupno 11,71 milijuna kuna odnosno u prosjeku 62% svojih tražbina. Svojim postupanjem dužnik-zainteresirana osoba je doveo vjerovnike u očigledno neravnopravan položaj, favorizirajući one koji su „jači“ tj. imaju više glasova, na štetu onih sa manjim brojem glasova. Tužitelj je naglasio kako je navedeno postupanje protivno obvezama iz čl.22. i čl.46.a. ZFPPN ali i temeljnim načelima prava, načelima stečajnih i predstečajnih postupaka pa čak i moralu društva. Posebno je istaknuo kako je Financijska agencija dužna i ovlaštena štiti zakonitost postupka.

Predlaže sudu da poništi osporavana rješenja.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja.

Predlaže sudu da bez provođenja rasprave odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba osporava i protivi se tužbenom zahtjevu koji predlaže odbiti u cijelosti. Ističe kako je tumačenje Zakona od strane tužitelja pogrešno i u suprotnosti sa svrhom postupka predstečajne nagodbe. Dodao je kako je svrha predstečajne nagodbe stabilizacija poslovanja gospodarstvenika u poteškoćama koja je moguća samo na temelju plana restrukturiranja kojima se vjerovnicima takvog gospodarstvenika nude načini namirenja tražbine. Različiti vjerovnici imaju i različiti položaj obzirom na visinu i pravnu osnovu svojih potraživanja, stupanj osiguranost svoje tražbine i dr. Ukazao je i na odredbu članka 46.a Zakona kojom je propisano između ostalog kako nacrt predstečajne nagodbe treba sadržavati sve elemente ovršne isprave, a osobito visinu, način, oblik i rokove namirenja svakog pojedinog vjerovnika i skupine vjerovnika u jednakom pravnom položaju u pogledu namirenja. Zakon predviđa mogućnost da vjerovnici budu razvrstani u skupine u kojem slučaju planom treba predvidjeti namirenje tražbina skupine vjerovnika u jednakom položaju. Napomenuo je kako su navodi tužitelja usmjereni na nezakonitost prihvaćenog financijskog restrukturiranja, a radi povrede članka 22. Zakona u cijelosti neosnovani. Predložen i prihvaćen plan financijskog restrukturiranja izrađen je na način da sve skupine vjerovnika budu izjednačene, te osobito niti jednoj skupini vjerovnika nisu dana veća prava, niti su pojedini vjerovnici povlašteni u odnosu na ostale.

Obzirom na postotak otpisa duga i dinamiku plaćanja, odnosno obzirom na činjenicu da je nekim skupinama vjerovnika otpisan veći postotak tražbine, no takvi vjerovnici će biti namireni prije u odnosu na vjerovnike kojima je otpisan manji postotak tražbine, ali čije će tražbine biti namirene s duljim rokom počeka, dolazi se do izravnavanja položaja skupina vjerovnika, stoga načelo jednakog tretmana vjerovnika nije povrijeđeno. Zainteresirana osoba navela je kako je tuženik postupao sukladno odredbama Zakona. Pojasnio je kako u grupi vjerovnika u kojoj se nalazi tražbina tužitelja „ostali vjerovnici“ nalaze se vjerovnici s čak 96,86 % ukupne vrijednosti tražbina s pravom glasa, a isti su glasovali za prihvaćanje plana financijskog restrukturiranja. Navela je kako vjerovnici iz grupe „ostali vjerovnici-regresna potraživanja“ i „ostali vjerovnici-uvjetna potraživanja“ preuzimaju najveći rizik. Osim što nemaju nikakvu kamatu na svoje potraživanje, njihovo namirenje počinje protekom 5 godina kada će vjerovnici iz preostale dvije grupe već biti podmireni podjednako, u iznosu cca 30% za obje grupe te računajući od ukupne inicijalne tražbine prije otpisa (bez da je uračuna ta kamata koju će vjerovnici iz prve dvije grupe dobiti tijekom istog razdoblja). Sukladno čl. 82. ZFPPN-a u kojem je navedeno „ako se predstečajna nagodba potpuno ne izvrši, vjerovnici koji su namireni u predstečajnoj nagodbi nisu dužni vratiti ono što su primili“, razvidno je da upravo vjerovnici iz grupa ostali vjerovnici-regresna potraživanja i ostali vjerovnici – uvjetna potraživanja su ti koji preuzimaju najznačajniji dio rizika naplate.

Zainteresirana osoba napomenula je kako formiranje podskupina vjerovnika po grupama nije sporno nezakonito ili neuobičajeno, te je predloženi i prihvaćeni plan također u skladu s postojećom praksom. Podjela vjerovnika po podgrupama s različitim postotkom otpisa tražbine i različitom dinamikom otplate nije nezakonita, te je predloženi i prihvaćeni plan financijskog restrukturiranja u skladu i s postojećom praksom. U konkretnom slučaju podjela nije rezultirala lošijim odnosno nejednakim položajem bilo kojeg od vjerovnika, te pobijanim rješenjem nisu počinjene povrede postupka niti povrijeđene materijalne odredbe ZFPPN-a.

Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu, u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i zainteresirane osobe te u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, na temelju ovlaštenja iz

odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12, 152/14., 94/16 i 29/17), o čemu su stranke bile upozorene u pozivu za raspravu.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, sud je izvršio uvid u sudski spis predmeta i spis tuženika dostavljenog uz odgovor na tužbu.

Uvidom u prvostupanjsko rješenje od 18. studenog 2016. sud je utvrdio da su navedenim rješenjem utvrđene tražbine vjerovnika u iznosima prema tablicama koje su sastavni dio tog rješenja i na način kako je to upisano u prvostupanjskom rješenju.

Uvidom u osporavano rješenje od 1. kolovoza 2017. sud je utvrdio da je žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja odbijena, s obrazloženjem da je predstečajni dužnik u svome planu podijelio vjerovnike ovisno o specifičnosti njihovih tražbina, predstečajni dužnik-zainteresirana osoba je sukladno zakonu prema vjerovnicima jednako postupao u pogledu načina namirenja njihovih tražbina sukladno čl.22. Zakona, a ponuda namirenja iz plana izvršena je u skladu s odredbom članka 44. i 45. ZFPPN.

Odredbom članka 60. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13- ZFPPN) propisano je da se na prvom ročištu utvrđuju tražbine prema prijavama vjerovnika i ispravama dostavljenim od strane dužnika.

Stavkom 13. navedenog članka Zakona propisano je da ako se na ročištu postigne potrebna većina za prihvatanje plana financijskog restrukturiranja nagodbeno vijeće rješenjem utvrđuje: 1. da su za plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz članka 63. ovoga Zakona, 2. da je postupak proveden u skladu s odredbama ovog Zakona.

Stavkom 14. navedenog članka Zakona propisano je da protiv rješenja iz stavka 13. članka 60. žalba odgađa izvršenje rješenja.

Člankom 62. navedenog Zakona propisano je da vjerovnici odlučuju o planu financijskog restrukturiranja glasovanjem. Vjerovnici mogu glasovati i pismeno. Formatizirani obrazac za glasovanje mora biti dostavljen nagodbenom vijeću najkasnije do početka ročišta za glasovanje te potpisan i ovjeren od ovlaštene osobe. Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac mora biti priložen dokaz da ga je potpisala ovlaštena osoba (izvadak iz sudskog ili odgovarajućeg registra). Ako vjerovnici koji glasuju pisanim putem, najkasnije do početka ročišta za glasovanje ne dostave formatizirani obrazac, smatrat će se da su glasovali protiv plana financijskog restrukturiranja. Nagodbeno vijeće će vjerovnicima s pravom glas prisutnim na ročištu za glasovanje podijeliti formatizirane obrasce za glasovanje. Svaki vjerovnik glasuje popunjavanjem formatiziranog obrasca u dva primjerka. Pravo glasa imaju vjerovnici čije su tražbine utvrđene.

Člankom 63. Zakona propisano je u st.1. da se vjerovnici, u svrhu odlučivanja o planu financijskog restrukturiranja, dijele na tri grupe, od kojih jednu čine tijela javne uprave i trgovačka društva u većinskom državnom vlasništvu, drugu financijske institucije, a treću ostali vjerovnici. Stavkom 2. istog članka propisano je da se Plan financijskog restrukturiranja smatra prihvaćenim ako za njega glasuju vjerovnici čije tražbine prelaze polovinu vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika, ili ako za njega glasuju vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina. Stavkom 3. istog članka, propisano je da će se smatrati da su protiv plana financijskog restrukturiranja oni vjerovnici koji imaju pravo glasa, a nisu glasovali.

Člankom 44. citiranog Zakona propisano je: Financijsko restrukturiranje jest plan mjera koje je potrebno provesti da bi dužnik postao likvidan i solventan (u daljnjem tekstu: mjere financijskog restrukturiranja), a koje uključuju: 1. smanjenje i odgodu dospelosti dužnikovih obveza, 2. u društvima kapitala povećanje temeljnog kapitala ulozima u novcu ili stvarima ili pravima, od strane postojećih članova društva, odnosno dioničara ili trećih osoba

kao novih članova društva odnosno dioničara, 3. otplatu u ratama, izmjenu rokova dospelosti, kamatnih stopa ili drugih uvjeta kredita, zajma ili druge tražbine ili instrumenta osiguranja, 4. unovčenje ili prijenos imovine radi namirenja tražbine, 5. otpust duga, otpis kamata, izmjenu kamatnih stopa, 6. izvršenje, izmjenu ili odricanje od založnog prava, 7. davanje dodatnih sredstava osiguranja od strane dužnika ili trećih osoba, uključujući davanje jamstava i garancija, 8. pretvaranje tražbina vjerovnika u kapital, 9. povezivanje poduzetničkih ugovora sa strateškim partnerom radi održivosti nastavka poslovanja, 10. druge mjere na temelju kojih se u skladu s pravilima financijske struke omogućava da dužnik postane likvidan i solventan.

Člankom 45. istog Zakona propisano je:

(1) Dužnik može ponuditi vjerovnicima način i rok ispunjenja tražbina, a ako predlaže njihovo smanjenje, i postotak koji predlaže, u skladu sa stavkom 2. ovog članka, nominalni iznos tražbina koje nakon smanjenja preostaju za namirenje, te ostale uvjete namirenja tražbina.

(2) Ako dužnik predlaže isplatu tražbina u smanjenom iznosu, postotak što ga dužnik nudi vjerovnicima za namirenje njihovih tražbina ne može biti manji od 30% - ako se plaćanje nudi u roku do najviše četiri godine, niti manji od 40% - ako se plaćanje nudi u roku koji je duži od četiri godine.

Člankom 45. istog Zakona propisano je:

(1) Nacrt predstečajne nagodbe sastavljen u obliku pravnog akta, treba sadržavati sve elemente ovršne isprave, a osobito:

1. način uređenja odnosa s pojedinim razlučnim vjerovnicima; 2. visinu, način, oblik i rokove namirenja tražbina svakog pojedinog vjerovnika ili skupine vjerovnika u jednakom pravnom položaju u pogledu namirenja; 3. obveze dužnika prema svim vjerovnicima na provedbu mjera koje podrazumijevaju provedbu postupka smanjenja ili povećanja temeljnog kapitala društva dužnika, ako je dužnik društvo kapitala; 4. obveze dužnika na sklapanje, u određenom roku, posebnih ugovora na temelju sklopljene predstečajne nagodbe, radi naknadnog uređenja odnosa s pojedinim vjerovnicima, u pogledu davanja dodatnih osiguranja tražbina zasnivanjem založnih i drugih prava podobnih za upis u javne knjige ili promjene u postojećim upisima osiguranja tražbina, ili u pogledu uvjeta za posebne oblike namirenja prijenosom nekretnina, pokretnina ili prava na vjerovnika radi namirenja tražbina i dr.; 5. obveze dužnika na ispunjenje prioriternih tražbina radnika; 6. druge posebne obveze dužnika prema pojedinim ili svim vjerovnicima, sadržane u planu financijskog i operativnog restrukturiranja.

(2) Dužnik je dužan najkasnije u roku od osam dana od donošenja rješenja o utvrđenju tražbina dostaviti nagodbenom vijeću nacrt predstečajne nagodbe, koji je po svome sadržaju usklađen s planom financijskog i operativnog restrukturiranja koji obuhvaća sve utvrđene tražbine.

(3) U slučaju izmjene plana financijskog i operativnog restrukturiranja dužnik je dužan dostaviti i izmijenjeni nacrt predstečajne nagodbe zajedno s planom restrukturiranja, a ako se radi o planu financijskog i operativnog restrukturiranja kojeg su predložili vjerovnici, vjerovnici su dužni dostaviti i izmijenjeni nacrt predstečajne nagodbe zajedno s izmijenjenim planom restrukturiranja.

Prema ocjeni suda, osporavanim rješenjima povrijeđen je zakon na štetu tužitelja.

Iz spisa predmeta razvidno je kako je u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom dana 18. studenog 2016. održano ročište za glasovanje o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja dužnika objavljenom na webu 4. srpnja 2016. Na ročištu su nakon glasovanja i prebrojavanja utvrđeni rezultati glasovanja: ukupan omjer glasova: - iznos tražbine za koju vjerovnici maju prav o glasa iznosi 99.967.895 kuna, od čega ukupan iznos glasova za iznosi 88.314.373,34 kuna što znači da je za prihvaćanje Plana glasovalo 88,34 %, a protiv Plana 11,66% vjerovnika.

Za prihvaćanje Plana financijskog restrukturiranja nesporno su glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina sukladno citiranom članku 63. st.2. Zakona.

Ovaj sud nalazi da osporene odluke nisu na zakonu utemeljene zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu te pogrešne primjene materijalnog prava.

Prema mišljenju ovog Suda točkom 4. plana zainteresirana osoba je arbitrarno podijelila vjerovnike na grupe i podskupine prema kriterijima koji nisu objektivno opravdani niti utemeljeni na objektivnim i relevantnim karakteristikama tražbina vjerovnika. Planom su vjerovnici podijeljeni u grupe i to: 1. tijela javne uprave i trgovačka društva u većinskom državnom vlasništvu, 2. financijski vjerovnici, 3. ostali vjerovnici. Nadalje, za svaku od skupina predviđa se različito namirenje premda razvrstavanje unutar grupe nije provedeno prema objektivnom kriteriju niti je predviđeno ZFPPN. Napominje se kako je člankom 63. st.1. ZFPPN predviđeno razvrstavanje u navedene grupe u svrhu odlučivanja (glasovanja) o planu, a ne u svrhu pružanja različitih uvjeta namirenja pojedinoj skupini kao što je to u konkretnom slučaju učinjeno.

Iz spisa predmeta utvrđeno je kako je zainteresirana osoba (što proizlazi iz Plana) protivno odredbama ZFPPN razvrstala vjerovnike u grupe i skupine prema kriterijima koji se ne tiču karakteristika same tražbine, zainteresirana osoba nije postupala jednako prema svim vjerovnicima te je poduzetim radnjama vjerovnike doveo u različit položaj, što je suprotno citiranom čl.22. ZFPPN-a, a nacrt predstečajne nagodbe ne sadrži sve elemente, konkretno način namirenja svakog vjerovnika u jednakom pravnom položaju u odnosu na ostale što je protivno čl. 46a ZFPPN-a. Zakon ne predviđa osnovu za podjelu vjerovnika u „skupine“, a posebno ne u „podskupine“ u odnosu na uvjete, način i visinu namirenja. Zakon predviđa jedino da se glasovi za ili protiv nagodbe razmatraju u kontekstu tri točno specificirane skupine - javnopravni vjerovnici, financijske institucije i ostali. Nije dozvoljen odijeliti vjerovnike u drugačije skupine ili podskupine koje bi se razlikovale po pitanju iznosa namirenja njihovih tražbina. Nedopustivo je različito postupanje prema vjerovnicima koji imaju tražbine istih objektivnih karakteristika.

Sukladno svemu iznesenom, prigovori tužitelja nisu se mogli otkloniti, zbog čega se osporena rješenja ne mogu ocijeniti zakonitim.

Iz navedenih razloga, sud osporavana rješenja nije ocijenio zakonitima.

Tužitelju je obzirom na potpuni uspjeh u sporu, a u skladu sa njegovim zahtjevom istaknutim na ročištu, na temelju članka 79. Zakona o upravnim sporovima i odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/2015), dosuđen trošak zastupanja po opunomoćeniku odvjetniku za sastav tužbe iznos od 3.125,00 kn (Tbr. 23/1) i za sastav podneska od 19. veljače 2018. iznos od 3.125,00 kn (Tbr. 23/1), zastupanje na ročištu 3.125,00 tako da ukupno dosuđeni trošak iznosi 9.375,00 kn. U preostalom dijelu, u iznosu od 625,00 kn, tužiteljev zahtjev za naknadu troška odbijen je kao neosnovan.

Zainteresiranoj osobi je odbijen zahtjev za naknadu troška upravnog postupka kao neosnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima budući da je izgubila spor u cijelosti.

Stoga je sud na temelju članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima riješio kao u izreci.

U Zagrebu, 8. veljače 2019.

Sutkinja:
Manuela Ostoić Čačinović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

1. ZOU Ranko Pelicarić i Goran Smerdel, 10000 Zagreb, Gundulićeva 35
2. Ministarstvo financija RH, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, 10000 Zagreb, Frankopanska 1, uz spis tuženika
3. OD Dominković i Partneri d.o.o., 10000 Zagreb, Radnička cesta 80
4. U spis

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik:

Snježana Miletić